

Inženir in izumitelj Igo Sajovic je vse svoje življenje prepletel z vodo, poleg kisika najdragocenejšo snovjo na planetu. Že pred veliko svetovno vojno se je namenil potopiti v njene najgloblje skrivnosti. Tudi ko je bil pozneje zaprt na Golem otoku, mu je služila kot neprecenljiva zaveznica, saj se je kot gasilec izognil najhujšim surovostim komunističnega gulaga. Pravzaprav, se zadovoljno spominja, mu je dobra stara voda »zapor, ki je bil dvakrat hujši od Dantejevega pekla, pomagala spremeniti v počitniški dom«!

Tekst: **JURE ALEKSIČ**

Foto: **MATEJA J. POTOČNIK**

Ko je prišel na prostost, se je svojih raziskovanj lotil s podvojeno vneto. In vse nabrano znanje je sčasoma strnil v svojem življenjskem delu Revitan, priročni napravi za plemenitenje dnevnega vnosa vode.

Na to iznajdbo me je prvi opozoril bioenergetik Duško Praštalo, ki smo ga pred meseci na teh straneh predstavili v članku Bolezni je treba odvzeti hrano! Dušku sem se z leti naučil zelo zaupati – in v ničemer bolj kot pri – recimo jim – vodnih vprašanjih. Zakaj? Ker je bil skupaj z mojstrom Domančičem v prvih bojnih vrstah danes legendarnih poskusov spreminjanja sestave vode z bioenergijo.

Ozdravljeni. V naslednjem koraku sem naletel na pričevanja zadovoljnih in celo nekaterih nič manj kot prerojenih uporabnikov. Najbolj impresivno se zdi poročilo Kmetijske šole Grm iz Sevnega. Z uporabo nastavka Revitan, pravijo, jim je število somatskih celic v skupnem vzorcu v cisterni mleka s 73.000 padlo na manj kot 4.000 bakterij na mililiter. Krave molznice za obenen skorajda

Slovenski izum po idejah Nobelovega nagajenca

nimajo več mastitisov, po petih letih uporabe pa so se obiski veterinarjev zmanjšali na enkrat na mesec. (Pred uporabo nastavka se je veterinar oglasil tudi dvakrat ali trikrat na dan).

O enako čudežnih učinkih poročajo s sirarske kmetije Gorišek. »Živali so veliko bolj zdrave, mleko in meso je boljše kakovosti in polnejšega okusa,« so zapisali. »Obstojnost izdelkov se nam je močno povečala, pri čiščenju mlekovoda z vodo Revitan smo zmanjšali uporabo čistil za več kot 70 odstotkov.«

Potem so tu pričevanja posameznikov, ki so jih pestile hude bolezni. Navedimo jih samo nekaj, denimo zgodbo Joži Ažman iz Naklega, ki so ji leta 2005 zdravniki zaradi primarne ciroze jeter odmerili samo še šest mesecev življenja. »Vsak dan sem popila štiri litre vode iz nastavka Revitan in se v njej tudi kopala. Iz meseca v mesec sem se počutila bolje. Vsi simptomi so izginili in danes mineva

že dvanajsto leto od moje diagnoze.« Franci Kocjan iz Zagradca nam je zatrdil, da si je z obogateno vodo najprej pozdravil začetni stadij kožnega raka. Potem si je z žago poškodoval palec na roki. »Rana se ni hotela zaceliti. Kljub antibiotikom in rednemu previjanju se je vseskozi gnojila. Ko sem začel rano vsak dan izpirati s to vodo, se je izjemno hitro zacelila.« Meta Kovač iz Ljubljane pravi, da jo škropljenje z obogateno vodo varuje pred hiperobčutljivostjo za sonce. Njen sin si je z rednimi kopelmi pozdravil alergije, njena rajnka teta pa pred leti od raka gangrenasto nogo.

Dodajmo še, da tako iz slovenskih kot iz italijanskih vinogradov prihajajo poročila o izjemni učinkovitosti v boju s čedalje trdovratnejšo boleznijo, peronosporo.

Navadna fizika. Komu se lahko to zdi kar malce preveč čudežno. A po mnenju izumitelja Iga Sajovica čudežev ni. »Razen seveda za tiste, ki ne razume fizike in njenih za-

konitosti. Za takega je seveda marsikaj čudež – tako kot je za prebivalca kakšnega še neodkrita plemena ob Amazonki velik čudež letalo.« Najbrž ne bo odveč omeniti, da je Igo Sajovic izjemno čil in živahen 92-letnik in je tako sam precej dobra reklama za svojo pogruntavščino.

Teorije opisane tehnologije je tako preprosta, da bom tvegal kratek poskus pojasnitve. Elektron je v viziji izumitelja Sajovica eden od dveh kronskih pojmov. Prav elektron je po njegovem naš največji prijatelj in zaveznik na poti do zdravja. »Elektron je pravzaprav edini nosilec energije, ki jo naše telo prepoznava in izkorišča kot zdravilno.« svoje nazore strne gospod Igo. »Največji zlikovci v celotnem sistemu življenja in zdravja pa so prosti radikali. Med njimi in boleznijo lahko brez oklevanja kar potegnemo enačaj. Bolezen ni pravzaprav nič drugega kot izguba elektronov v celičnem jedru. Prosti radikali pa so zaradi svoje nestabilnosti plenilci elektronov. V njihovi naravi je,

» Naši največji zavezniki so elektroni, naši največji sovragi pa prosti radikali. «

Skrivnost z vode z ele

da si prisvajajo elektrone iz okolice. Sam temu procesu v šali rad pravim 'nacionalizacija'. Ne pozabimo: naše celice so osnovne opeke naše vitalnosti! V skrajnem primeru je lahko celica tako izropana elektronov, da sama postane prosti radikal – ali v modernejšem žargonu 'rak'!«

Dodajmo, da se prostim radikalom preprosto ne moremo izogniti. To ni bilo mogoče že v veliko manj zasvinjanih časih, v današnjem okolju pa ... »Veste kaj,« se namuzne Igo Sajovic, »že v tej sobi jih zdajle mrgoli toliko, da jih midva v petsto življenjih ne bi mogla prešteti!«

Če se hočemo pozdraviti ali pa tudi če smo samo zelo utrujeni in bi si radi povrnili življenjsko silo, je treba v celici samo nadomestiti elektrone. In energetska obogatena voda naj bi bila daleč najprimernejše sredstvo za doseganje tega cilja.

»**Nesmrtna**« celica. Pri pojasnilih se ne bomo spuščali globlje v tehnologijo dvojno zaključenih spiral in frekvenčnih generatorjev. Omenimo naj samo, da se je gospod Igo teoretsko oprl na ideje Nobelovega nagrajenca Alexisa Carrella. Ta je trdil, da je človeška celica dejansko nesmrtna

boljšanja naše dnevne higijene. In kdo nam pri tem ponuja bolj neomajno zavezništvo kot prav voda? A vsaka voda žal ni naša prijateljica – o, ko bi le bila! Strašljiva resnica je, da se slaba voda lahko spremeni celo v plenilko elektronov, ki naše celice ropa energije.

Blagoslov čistih izvirov. Za konec sem poprosil še za nekaj splošnih tez o vodnem stanju v državi. Slovenci po njegovem mnenju v primerjavi s drugimi evropskimi narodi pijemo »kar dobro« vodo. Da, pokima sogovornik, voda iz slovenske pipe je še vedno med najboljšimi na celini. In to kljub vsem gravžarijam, ki smo jih v zadnjih obdobjih spustili v podtalnico. Zgodovinsko smo bili na srečo blagoslovljeni s tako čistimi izviri, da nam še vedno dobro služijo. »Za primerjavo: tudi Nemci ne pijejo slabe vode, le da morajo oni vložiti nekajkrat več sredstev v njeno predelavo. No, na srečo si to lahko privoščijo.«

Se pa tudi naša voda najbrž slabša, ga vprašam. »Da, seveda se slabša,« pomežikne nazaj, »saj se vendar vse slabša – celo dobra žena

nih analiz. Vsak dober znanstvenik pa vam lahko pove, da je govoriti takole na pamet v najboljšem primeru brezpredmetno.«

Ko sem v svoji najbrž razumljivi tesnobi vseeno vztrajal, se je omečil toliko, da nam je vsem položil na srce: »Glejte, kjer koli se mešajo kemikalije, lahko nastanejo povsem nove tvarine. Že več nestrupenih snovi se lahko spoji v zelo strupene nove substance. Če pa se pomeša več strupenih snovi, uf ... O tem se upravičeno lahko bojimo razmišljati.« ■

Gostobradi Pozejdon predseduje nad pročeljem domačije Sajovičevih v Črnučah.

Za štefan nasvetov, kako kar največ zavezništva iztisniti tudi iz navadne vode

Revitan ima posebne protokole uporabe za kar največjo učinkovitost. Zelo dober vtis name je naredilo, da odmeri izumitelj kupcu konkreten popust ob udeležbi na posebnem predavanju o načinih za boljši izkoristek nove

Izumitelj Sajovic v elementu

pridobitve. Igo Sajovic temu navihano pravi, da kupec pri njem »opravi kolokvij«. In ker so določeni postopki iz teh protokolov uporabni tudi za uporabnika navadne vode, sem ga poprosil, da bi jih delil z bralci Zarje.

Za začetek: v primerjavi s tisto, ki smo jo pravkar natočili iz pipe, naj bi bila zdravju blagodejnejša malce postana voda, torej taka, ki smo jo kakšen dan ali dva pustili zunaj. »Ko sem bil mlad,« se spominja izumitelj, »so stari ljudje to še vedeli. Moj stari ata si je vodo zvečer v litrskem štefanu vedno postavil na nočno omarico ob postelji. Zjutraj jo je potem s slastjo spil. Sicer ni bil tako učen, da bi razumel, da so jo čez noč po prostoru švigajoči fotoni obogatili z elektroni. Vedel je samo, da se po pitju take vode odlično počuti.«

Ta nasvet je sicer treba podpreti z dvema svariloma. Prvo pravi, da je treba vodo na ta način »zorit« v stekleni ali keramični posodi – nikakor ne v železu ali plastiki. Obenem pa moramo biti pozorni, da vode ne zorimo predolgo. Če zaide noter kakšen tros ali kaj podobnega, lahko hitro postane oporečna, zato mora biti posoda zaprta. »Še najbolje si bomo pri tem pomagali s papirnatim robčkom, ki preprečuje vdor večine morebitnih patogenov iz okolja, obenem pa še vedno omogoča izhlapevanje klora.« Kar je tista druga velika prednost malce postane vode pred pravkar natočeno. Naslednji nasvet si daje opravka s samo metodo nalivanja.

Obiskovalec Sajovičeve domačije tako ne bo deležen niti kapljice, ki bi bila nalita kakor koli drugače kot z metodo ustvarjanja turbulence. Se sliši zapleteno? V resnici ne gre za nič drugega kot za to, da se med nalivanjem viša in nižja višina vrča. Najbolj plastično si bomo proces predstavljali, če zapišemo, da se pri nalivanju vrč giblje gor in dol kot jojo. Morda ste že slišali staro slovensko modrost, da mora dobra voda najprej čez vsaj sedem kamnov? Princip ustvarjanja turbulence poteka po povsem istem principu »lomljenja« vode in njenega bogatenja z dodatnimi elektroni.

Za konec pa še fascinanten nasvet za preverjanje, ali vam doma iz pipe teče dobra ali vsaj solidna voda. »Natočite jo v škafo in vanjo stresite umazano spodnje perilo. Potem to pustite in opazujte, kako hitro bo vse skupaj začelo opazno zaudarjati. Če se bo to zgodilo že po enem dnevu, potem verjemite, da ne pijete dobre vode, in morate nujno ukrepati!«

zdravilne elektroni

– spodkoplje jo samo tekočina, v kateri celica plava. Dr. Carrell je svojo teorijo podkrepil z osupljivim poskusom, ko mu je celice kurjega srca uspelo kar trideset let obdržati pri življenju s pomočjo tako imenovane čudežne »lurdske vode«.

»Z elektroni bogata voda čisti celice,« pokima gospod Igo, »čista celica je zdrava celica, zdrava celica gradi zdrav organ, zdrav organ pa gradi zdravo telo.« Ni pa pravilno reči, da njegova pogruntavščina ustvarja »živo vodo«. Ta da itak ne obstaja. »Voda ne živi,« se le tolerantno nasmehe izumitelj: »Poznamo dobro in čisto ali pa zasvinjano in oporečno vodo. Izraz »živa voda« so si izmislili ljudje, ki so hoteli nekaj dobrohotnega povedati o tisti prvi, torej čisti vodi ... pa nekako niso imeli dovolj znanja, da bi izbrali pravi izraz.«

Primerena higiena, v isti sapi dodaja, je kar osemdeset odstotkov zdravlja. Po njegovem mnenju ljudje danes živimo toliko dlje kot včasih predvsem zaradi kolosalnega iz-

se s časom slabša! Tudi naša voda postaja vse bolj strupena. Čedalje več je v njej bakterij, bacilov, virusov, antibiotikov ... Ne slepimo se, da se v našem kmetijstvu ne uporabljajo zelo kancerogene snovi. Saj zato pa tudi toliko poljedelcev umre mladih.«

Huh, na tej točki sem si za konec prihranil posebno mučno vprašanje. A ker moja hiša stoji kakšnih šeststo metrov zračne črte od zloglasnega kraterja v vrhniškem Kemisu, sem preprosto moral vprašati. Brali smo lahko celo, da naj bi v kritičnem času tam izmerili kar 1000-kratno presežanje dopustne koncentracije živega srebra, v Tojnci pa kar 175-kratno dopustno koncentracijo smrtonosnega atrazina. Kaj po mnenju velikega poznavalca vode to pomeni za našo občino? In kaj za širšo Slovenijo, ki je velik del te toksične brozge pokasirala naravnost v vodne vire?

»O tem ne bom govoril,« trezno odkima izumitelj Sajovic, »ker v rokah nimam konkretnih kemič-